

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/158/2019
Identifikačné číslo spisu:	7199896931
Dátum vydania rozhodnutia:	26.08.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Ladislav Górász
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:7199896931.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu S.O.A., s. r. o. Kračúnovce v likvidácii, so sídlom v Kračúnovciach 97, IČO: 31 722 539, v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. Pavlom Lechmanom, advokátom so sídlom v Kračúnovciach 97, proti žalovaným Lesom Slovenskej republiky, š. p., so sídlom v Banskej Bystrici, Námestie SNP č. 8, v dovolacom konaní zastúpeným Mgr. Ivanom Mazancom, advokátom so sídlom v Prešove, Metodova 3331/12, o zaplatenie 26.510,82 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 13C/315/1999, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 19. decembra 2018 sp. zn. 1Co/443/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanému priznáva náhradu trov dovolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Žalobou žalobca požadoval, aby sa rozhodlo o splnení povinnosti žalovaným zaplatiť mu 798 665 Sk (26 510,82 eur) spolu s 19 % úrokom z omeškania ročne od 1. januára 1997 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že rozhodnutím príslušného orgánu vydaným 16. augusta 1994 podľa zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku bolo jeho právnym predchodcom priznané vlastnícke právo k lesom (špecifikovaným bližšie v žalobe), a keďže predmetné nehnuteľnosti boli oprávneným osobám vydané až 29. mája 1997, vznikla im (neskôr na základe zmluvy z 20. mája 1998 žalobcovi postúpená) pohľadávka voči žalovanému z titulu náhrady za vyťaženie drevnú hmotu za obdobie rokov 1994 až 1996.

2. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 19. mája 2017 č. k. 13C/315/1999-615 zastavil konanie o zaplatenie sumy 7.090,75 eur (I.), žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 367 eur spolu so 17,6 % ročným úrokom z omeškania od 1. januára 1997 do zaplatenia (II.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (III.), žalovanému priznal právo na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 97,24 eur (IV.), žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu náhradu trov dokazovania v sume 501,70 eur a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť z toho istého dôvodu na účet súdu 7,02 eur (V.). Na odôvodnenie svojho rozhodnutia súd prvej inštancie, okrem

iného, uviedol, že žalobca v priebehu konania upresnil titul svojho nároku, ktorý žiadal vydať ako bezdôvodné obohatenie a na pojednávaní z 13. apríla 2016 zbral žalobu v časti o zaplatenie 7 090,75 eur späť. Z vykonaného dokazovania, aj s poukazom na právny názor vysloveným odvolacím súdom v uznesení, ktorým bolo jeho skoršie rozhodnutie vo veci zrušené, mal preukázané, že žalovanému za vyššie uvedené obdobie vznikol zákonný nájom v zmysle § 22 ods. 2 zákona č. 229/1991 Zb., na druhej strane mu vznikla povinnosť platiť nájom za užívanie týchto nehnuteľností žalobcovi ako oprávnenému právnenému nástupcovi (§ 663, § 671 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka). Výška nájmu bola za predmetné obdobie stanovená na základe znaleckého posudku Národného lesníckeho centra v sume 367 eur, preto súd žalobe v tejto časti vyhovel, konanie v časti o zaplatenie 7 090,75 eur zastavil (§ 145 ods. 2 CSP) a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Pokiaľ žalobca sa odvolával na záznam z 13. decembra 1996, napísaný na Lesnej správe Smižany, ten podľa súdu neobsahuje náležitosti uznania dlhu podľa ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka.

3. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 19. decembra 2018 sp. zn. 1Co/443/2017 rozsudok súdu prvej inštancie v jeho I. a III. výroku potvrdil ako vecne správny, odvolanie proti II. výroku rozsudku súdu prvej inštancie odmietol a žalovanému priznal plnú náhradu trov konania. Odvolanie žalobcu v časti napádajúcej výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo žalobe sčasti vyhovené, odvolací súd odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou, pretože v tejto časti nebolo rozhodnuté v neprospech odvolateľa. V časti výroku, ktorým bolo konanie vo veci čiastočne zastavené, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za vecne správne, nakoľko k čiastočnému zastaveniu konania došlo na základe procesného úkonu žalobcu. Za vecne správne a výstižné považoval odvolací súd aj dôvody prvoinštančného rozsudku, ktorými odôvodnil zamietavý výrok, a preto sa s nimi v plnom rozsahu stotožnil (§ 387 ods. 2 CSP). Nestotožnil sa s odvolacou námietkou žalobcu, že súd rozhodol o inom nároku, než si žalobca v konaní uplatnil, nakoľko súd nie je právnou kvalifikáciou uplatneného nároku žalobcom viazaný vychádzajúc zo zásady iura novit curia (súd pozná právo). Žalobca neunesol dôkazné bremeno, nakoľko pri vyčíslení výšky nároku súd vychádzal zo záverov znaleckého posudku a žalobca na preukázanie svojich tvrdení nenavrhol ani nepredložil iný znalecký posudok, resp. odborné vyjadrenie.

4. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca tvrdiac, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Žalobca poukázal na to, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav veci a na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie následne potom vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Postupom súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu bola podľa žalobcu porušená aj zásada ne ultra petitem, nakoľko sa súd zaoberal iným právnym vzťahom a priznal iné plnenie, ako bolo žiadané v žalobnom petite. Žalobca navrhol, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Žalovaný považoval dovolanie za nedôvodné a uplatnil si náhradu trov dovolacieho konania.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po preskúmaní veci bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobcu treba odmietnuť.

7. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu [viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/165/2017, 3Cdo/14/2017, 4Cdo/157/2017, 5Cdo/155/2016, 8Cdo/67/2017 (poznámka dovolacieho súdu: pokiaľ sa v ďalšom texte odkazuje v zátvorke na „Cdo“, ide o odkaz na rozhodnutie najvyššieho súdu príslušnej spisovej značky; podobne, pokiaľ sa v zátvorke uvádza „ÚS.“, ide o odkaz na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky príslušnej spisovej značky)].

8. Prípustnosť dovolania sa v novej právnej úprave v porovnaní s úpravou účinnou do 30. júna 2016

zásadným spôsobom zmenila. Právna úprava účinná od 1. júla 2016 nanovo a v porovnaní s predchádzajúcou úpravou odlišne (prísnejšie) formuluje náležitosti dovolania. Dovolacie konanie má od účinnosti Civilného sporového poriadku povahu typického „advokátskeho procesu. Spracovaniu dovolania a celkovej kvalite zastupovania dovolateľa musí advokát nevyhnutne venovať zvýšenú pozornosť. Dovolací proces je v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou podstatne rigoróznejší a odborne náročnejší. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania je teda kardinálne správne vymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom upraveným v zákone (§ 431 až § 435 CSP), a to v nadväznosti na konkrétne, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, nemožno dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podrobiť vecnému preskúmaniu v dovolacom konaní.

9. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (3Cdo/42/2017, 4Cdo/95/2017, 5Cdo/87/2017, 8Cdo/99/2017).

10. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je skôr reštriktívny výklad (1Cdo/26/2017, 2Cdo/154/2017, 3Cdo/42/2017, 5Cdo/12/2017, 7Cdo/163/2017, 8Cdo/73/2017).

11. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania (I. ÚS 80/09, II. ÚS 79/08, IV. ÚS 476/2012). Dovolací súd preto pristupuje k podanému dovolaniu tak, že najskôr skúma, či je procesne prípustné; k posúdeniu opodstatnenosti dovolania (t. j. posúdeniu, či je v ňom opodstatnene uplatnený dovolací dôvod) sa dovolací súd dostáva len v prípade prijatia záveru, že dovolanie je prípustné. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 CSP alebo § 421 ods. 1 CSP. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 CSP je dovolacím dôvodom procesná vada zmätočnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP); v prípade dovolania, ktoré je prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 CSP).

12. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

13. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP, z ktorého ustanovenia žalobca vyvodzuje prípustnosť (i dôvodnosť) svojho dovolania, nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo. K obdobnému právnomu názoru dospel najvyšší súd vo viacerých rozhodnutiach (napr. 3Cdo/41/2017, 3Cdo/214/2017,

8Cdo/5/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto skúmal, či došlo k uvedenej procesnej vade majúci na zreteli, že podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jeho právo na to, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

14. Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1Cdo/6/2014, 3Cdo/38/2015, 5Cdo/201/2011, 6Cdo/90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu.

15. Nespôsobilou založiť prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP je preto dovolacia námietka žalobcu, týkajúca sa nesprávneho hodnotenia súdom vykonaného dokazovania a nesprávnosti skutkových zistení. Neúplnosť či nesprávnosť skutkových zistení a ani nesprávnosť týkajúca sa hodnotenia dôkazov súdom nebola v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaná za dôvod zakladajúci vadu konania v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p., pričom ani po prijatí nových procesných kódexov sa na aktuálnosti týchto záverov nič nezmenilo (pozri R 42/1993, R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad 2Cdo/130/2011, 3Cdo/248/2011, 5Cdo/244/2011, 6Cdo/185/2011 a 7Cdo/38/2012). Výnimkou sú rôzne závažné deficity v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.), prípadne konajúcimi súdmi svojvoľné, neudržateľné alebo v zrejmom omyle prijaté skutkové závery, ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. V preskúmvanej veci však o takýto extrémny prípad nejde.

16. Pokiaľ žalobca v rámci dovolacieho dôvodu uvedeného v § 420 písm. f) CSP namieta nesprávnosť postupu a rozhodovania súdov z dôvodu, že sa nedomáhal žalovanej sumy titulom nezaplateného nájomného, ale titulom vydania bezdôvodného obohatenia, namieta v skutočnosti nesprávnosť právneho posúdenia veci. Činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu je právnym posúdením veci. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

17. Pokiaľ žalobca vyvodzuje existenciu procesnej vady konania uvedenej v ustanovení § 420 písm. f) CSP z podľa neho nesprávneho právneho záveru odvolacieho súdu, treba uviesť, že dovolací súd už za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy konšatoval, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď R 54/2012). Na tom, že nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, resp. prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, zotrváva rozhodovacia prax dovolacieho súdu aj v súčasnosti (viď napr. R 24/2017 a tiež 1Cdo/71/2018, 2Cdo/49/2018, 3Cdo/37/2018, 4Cdo/1/2018, 5Cdo/191/2018, 7Cdo/79/2018, 8Cdo/76/2018).

18. Pokiaľ žalobca chcel urobiť predmetom dovolacieho prieskumu i (právnú) otázku vyššie uvedenú, pretože je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod.

19. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

20. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP).

21. Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (porovnaj tiež rozhodnutie veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu sp. zn. 1VCdo/2/2017, ako aj uznesenia odvolacieho súdu sp. zn. 8Cdo/86/2017, 6Cdo/149/2017). V dôsledku spomenutej viazanosti neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

22. Napriek uvedenému dovolací súd nad rámec dôvodov odmietnutia dovolania žalobcu k ním namietanej (právnej) otázke poznamenáva, že Civilné súdne konanie je ovládané zásadou iura novit curia (práva pozná súd), čo znamená, že účastníci konania nie sú povinní uplatnený nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je alebo nie je alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovené. Ak účastník uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje ním tvrdený nárok alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom účastníka a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú.

23. Ak teda súd rozhoduje o peňažnom plnení, ktoré vychádza zo skutkových tvrdení, ktoré umožňujú posúdiť nárok po právnej stránke aj podľa iných noriem, ako je žalobcom navrhované, resp. výsledky vykonaného dokazovania umožňujú podriaďiť uplatnený nárok pod iné hmotnoprávne ustanovenie, než akého sa žalobca dovoláva, je povinnosťou súdu uplatnený nárok takto posúdiť bez ohľadu na to, či v žalobe právny dôvod požadovaného plnenia je alebo nie je uvedený, alebo je uvedený nesprávne. Nemožno preto uprieť súdu, aby v spojení so skutkovými zisteniami urobil sám odlišné, právu zodpovedajúce hodnotenie žalobou uplatneného plnenia (5Cdo/196/2009).

24. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol ako procesne neprípustné, resp. ako dovolanie, ktoré nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi a dovolacie dôvodu nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 CSP (§ 447 písm. c/ a f/ CSP).

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému úspešnému v dovolacom konaní priznal ich plnú náhradu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 1 a 2 CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.